

Ankenævnet for Forsikring

Den 25. september 2024 blev i sag nr. 101412:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I brev af 26/3 2024 har klagerens advokat bl.a. anført:

"PÅSTAND:

1.1 Selskabet, IF Skadeforsikring, tilpligtes til klager, [klageren], at betale **2.542.570,50 kr.** med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 6. november 2023 i henhold til Erstatningsansvarslovens § 16, jf. § 15 og af **400.000 kr.** med tillæg af renter i henhold til Forsikringsaftalelovens § 24 fra 20 oktober 2023 og til betaling sker.

1.2 Selskabet, IF Skadeforsikring, tilpligtes at erstatte klager, [klageren], udenretlige udgifter til advokatbistand med **106.250,00 kr.** med tillæg af rente fra ankesagens anlæg til betaling sker.

SAGSFREMSTILLING:

Klager kom til skade ved et færdselsuheld den 17. august 2014.

Klagers daværende advokat, ..., forhandlede med, og førte en retssag imod, det antageligt ansvarlige motorforsikringsselskab, men overså, at klagers ulykke ikke var et færdselsuheld men en eneulykke, og at der derfor ikke var en ansvarlig modpart.

Dette blev fastlagt ved Vestre Landsret dom af 5. juli 2021, **bilag 1**.

Klager havde tegnet førerpladsdækningsforsikring og ulykkesforsikring hos selskabet.

Nærværende sag handler om dækning under disse to forsikringstyper.

Forsikringspolice ... fremlægges som **bilag 2**. Denne indeholder førerpladsdækning.

Ankenævnet for Forsikring

2.

101412

En førerpladsdækning yder forsikringsdækning i samme omfang som Erstatningsansvarslovens § 1-7.

Som **bilag 3** fremlægges forsikringsoversigt fra 2014 vedrørende blandt andet ulykkesforsikring under police nr. Denne har en forsikringssum på 1.000.000 kr.

Selskabet har udenretligt anført, at klagers, krav mod selskabet er forældet.

Det har ikke været muligt at opnå en forligsmæssig løsning med hverken selskabet, eller klagers tidligere advokat og/eller dennes advokatansvarsforsikringsselskab, [andet forsikringsselskab1].

Som **bilag 4** fremlægges erstatningsopgørelse med underbilag a-k. Denne er fremsendt til selskabet den 6. oktober 2023 jf. mail af samme dato, **bilag 5**.

[Andet forsikringsselskab1] har anført, at klager, er forpligtet til at forfølge kravet mod selskabet, IF Forsikring, for opfyldelse af tabsbegrænsningspligt.

Før nærværende klage, har der været ansøgt om retshjælpsdækning til brug for retssag mod selskabet, og procestilsvarsling af tidligere advokat af hensyn til opfyldelse af tabsbegrænsningspligten, men idet retshjælpsforsikringen har meddelt, at retshjælp ikke kan tildeles, førend sagen er prøvet ved Ankenævnet for Forsikring, er nærværende klagesag nødvendiggjort. For god ordens skyld fremlægges e-mailkorrespondance med retshjælpsforsikringsselskabets som **bilag 6**.

Forløb vedrørende anmeldelse af krav til selskabet, IF Skadesforsikring:

[Klagerens daværende advokat] anmeldte ved brev af 25. marts 2015, **bilag 7**, klagers tilskadekomst til selskabet.

Ved e-mail af 14. oktober 2021, **bilag 8**, skrev [medarbejder], fra [afdeling] hos selskabet en mail til advokatfirmaet [klagerens daværende advokat] og sendte en skadesanmeldelse.

Advokatkontoret [klagerens daværende advokat] reagerede tilsyneladende ikke herpå.

Ved brev af 7. november 2017 henvendte [klagerens daværende advokat] sig igen til selskabet, jf. **bilag 9**. Der var i mellemtiden blevet afsagt dom i Retten i ... den 1. november 2017, jf. **bilag 10**.

Dommen blev anket og herefter stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 5. juli 2021, jf. bilag 1.

Klagers [familiemedlem], rettede herefter den 7. juli 2021 selv henvendelse til selskabet, Ulykkesforsikringen, jf. mailkorrespondance, **bilag 11**.

Selskabet svarede herpå den 3. september 2021, **bilag 12**, idet selskabet blandt andet oplyste;
'Førerpladsforsikringen dækker udelukkende ved solouheld, så ansvarssagen må være blevet behandlet hos et andet forsikringsselskab.

Du spørger til mulighederne for at få erstatning for både ansvarsforsikring og en ulykkesforsikring.

Ankenævnet for Forsikring

3.

101412

Det ene udelukker helt principielt ikke det andet, men vi kan orientere om, at den nævnte sag under ulykkesforsikringen er lukket, før den rigtigt er kommet i gang, idet vi ikke har modtaget en skadesanmeldelse fra advokaten og derfor ikke har haft mulighed for at tage stilling til anerkendelsesspørgsmålet.

Vi har fremsendt en skadesanmeldelse til advokaten men intet fået retur.

Den 3-årige forældelsesfrist er gældende, og der er ikke indgået suspensionsaftale.

Sagen er forældet i 2017.'

Det har ikke været muligt at nå til enighed med selskabet om forældelsesspørgsmålet eller i øvrigt.

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

- at** der er forsikringsdækning hos selskabet for de rejste krav under henholdsvis førerpladsdækning og ulykkesforsikringen, jf. erstatningsopgørelsen, bilag 4, med underbilag a-k, idet det i tilknytning hertil gøres gældende, at
- at** hverken krav under førerpladsdækning eller krav i henhold til ulykkesforsikringen, er forældede.

Anbringender begrænses ved nærværende klage til alene at vedrøre spørgsmålet om forældelse.

Det gøres således gældende,

- at** klagers krav under førerpladsforsikringen ikke er forældet, idet kravet er anmeldt ved brev af 7. november 2017, jf. bilag 7, der refererer til police nr. ..., der er den police der inkluderer førerpladsdækning.

Det gøres gældende,

- at** anmeldelsen afbryder forældelsesfristen, jf. Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5.

Videre gøres det gældende,

- at** selskabet hverken har afvist eller anerkendt kravet anmeldt under førerpladsdækningen, idet selskabet ikke reagerede på anmeldelsen af 7. november 2017, bilag 7, og idet emailen af 3. september 2021, bilag 11, heller ikke indeholder hverken afvisning eller anerkendelse af krav under førerpladsdækningen, men alene henviser til, at kravet er forældet.

Derudover synes sidstnævnte e-mail primært at vedrøre ulykkesforsikringen.

Hvad angår kravet om dækning under ulykkesforsikringen, indtegnet hos selskabet, gøres det gældende,

- at** heller ikke dette krav er forældet, idet der er sket anmeldelse af dette krav allerede i 2015, og selskabet har hverken afvist eller anerkendt kravet, hvorfor forældelsesfristen ikke er udløbet, jf. § 29, stk. 5."

Selskabet har den 22/4 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi kan bekræfte, at der var tegnet førerpladsdækningsforsikring og ulykkesforsikring her i selskabet som var gældende den 17. august 2014.

Førerpladsdækningen yder forsikringsdækning i samme omfang som EAL 1-7. Ulykkesforsikringen har en sum på 1.000.000 kr.

Ulykkesforsikringen

Det er selskabets opfattelse, at der ikke er sket anmeldelse til selskabet ved forsikringstagers tidligere advokats henvendelse den 25. marts 2015, jf. bilag 7. Derudover ses der ikke efterfølgende at være foretaget anmeldelse til selskabet, idet forsikringstagers tidligere advokat ikke vendte tilbage på selskabets mail af 14. oktober 2015, jf. bilag 8.

Det skal for god ordens skyld understreges, at bilag 8 rettelig er dateret 14. oktober 2015 og ikke 14. oktober 2021, som fremgår af forsikringstagers klage til Ankenævnet.

Henset til, at der ikke er sket anmeldelse på ulykkesforsikringen, gøres det gældende, at krav i relation til ulykkesforsikringen er forældet den 17. august 2017, jf. forældelseslovens §§ 2, stk. 4 og 3.

Dermed får forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5 ikke betydning for vurderingen af forældelsessspørgsmålet, da sagen allerede var forældet på tidspunktet for anmeldelsen.

Førerpladsdækningen

For så vidt angår førerpladsdækningen har forsikringstagers tidligere advokat først anmeldt skaden den 17. november 2017, jf. bilag 9. På dette tidspunkt har krav i relation til førerpladsdækningen allerede været forældet, da forældelse for sådanne krav ligeledes indtrådte senest 17. august 2017, jf. forældelseslovens §§ 2, stk. 4 og 3.

Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5 får derfor heller ikke betydning for vurderingen af forældelsessspørgsmålet, da sagen allerede var forældet på tidspunktet for anmeldelsen.

Det forhold, at forsikringstager sideløbende med førte en retssag mod det formodede ansvarsselskab, ændrer ikke herved.

Fælles for både ulykkesforsikringen og førerpladsdækningen

Såfremt der ses bort fra ovennævnte gennemgang og opfattelse vedrørende forældelsessspørgsmålet, gøres det i anden række gældende, at kravene under begge forsikringer fortsat er forældede, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. led, at hvis en skade er anmeldt til forsikrings-selskabet, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet.

Det fremgår af bilag 12, at forsikringstagers familiemedlem selv tog kontakt til selskabet efter afslutningen af retssagen mellem forsikringstager og det formodede ansvarsselskab. I den forbindelse blev der spurgt ind til dækning på både ulykkesforsikringen og førerpladsdækningen.

Ankenævnet for Forsikring

5.

101412

Selskabet besvarede denne henvendelse, og meddelte at der ikke var dækning. Det kan i den forbindelse udledes, at der både blev svaret i relation til ulykkesforsikringen og førerpladsdækningen, som netop var det, forsikringstagers familiemedlem efterspurgte.

Mailen blev afsluttet med, at sagen var forældet i 2017, hvorfor det kan lægges til grund, at mailen udgør en afvisning, og at sagen herefter – både i relation til ulykkesforsikringen og førerpladsdækningen senest blev afsluttet den 3. september 2021.

Det kan herefter lægges til grund, at kravene også af den grund er forældede, da forældelse herefter senest indtrådte den 3. september 2022, jf. forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, og idet der ikke forinden dette tidspunkt er sket afbrydelse af forældelsen.

Kravet størrelse

Selskabet har ikke for nuværende taget stilling til størrelsen eller indholdet af de rejste krav henset til, at selskaber mener, at kravene er forældet.

Selskabet forbeholder sig dog sin retsstilling i enhver henseende, såfremt Ankenævnet – mod forventning – måtte komme frem til, at kravene ikke er forældede. Dette både i relation til ikke at efterkomme kendelsen, men også – og ikke begrænset til – muligheden for indhente en vejledende udtalelse fra AES vedrørende de rejste krav samt fremsættelse af øvrige indsigelser mod kravene."

Klagerens advokat har i brev af 7/5 2024 til nævnet bl.a. anført:

"For så vidt angår ulykkesforsikringen fastholdes det, at kravet blev anmeldt ved brev af 25. marts 2015, **bilag 7**. Selskabet reagerede herpå ved mail af 14. oktober 2015, bilag 8, men forholdt sig ellers passivt og hverken afviste eller anerkendte kravet. Dermed blev forældelsen afbrudt og begyndte ikke at løbe igen.

Selskabets mail af 3. september 2021, bilag 12 udgør ikke en afvisning af det materielle krav, men alene en fejlagtig henvisning til, at kravet var forældet i 2017. Hvad angår førerpladsdækningen er denne subsidær i forhold til erstatningskrav mod en ansvarlig modpart. Der var derfor tidligst anledning til at anmelde under denne forsikring efter den 22. juli 2015, hvor den mulige ansvarlige modpart, [andet forsikringsselskab2], trak sin oprindelige anerkendelse af ansvaret tilbage jf. dommen fra Retten i ..., bilag 10. Anmeldelsen under førerpladsforsikringen den 7. november 2017, bilag 9 var således rettidig og fristafbrydende. Selskabets mail af 3. september 2021 vedrører ikke førerpladsforsikringen, hvorfor kravet herunder ikke er forældet."

Selskabet har i brev af 23/5 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Det er fortsat ikke vores opfattelse, at skaden er anmeldt ved mail af 25. marts 2015. Af samme grund, sendte vi en anmeldelse til skadelidtes advokat den 15. oktober 2015 jf. bilag 8 og bad dem om at udfylde anmeldelsen.

Under alle omstændigheder blev sagen afsluttet 3. september 2021 jf. bilag 12.

Vi fastholder derfor vores stilling til sagen.

Førerpladsdækningen

Forældelsesfristen løber fra skadedatoen, hvorfor kravet allerede 17. august 2017 var forældet.

Bilag 12 omhandler både førerpladsdækningen og ulykkesforsikringen. Det fremgår tydeligt af 1. afsnit.

På førerpladsdækningen fastholder vi ligeledes vores stilling til sagen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af brev af 17/8 2014 fra klagerens daværende advokat til selskabet fremgår bl.a.:

"[Klageren] har anmodet mig om at varetage sine forsikrings- og erstatningsinteresser i anledning af det ulykkestilfælde han var udsat for den 17. august 2014.

Jeg skal venligst anmode selskabet om at registrere undertegnede som partsrepræsentant i sagen således, at al fremtidig korrespondance fremsendes til mit kontor.

Ulykkestilfældet indtraf, da min kunde var impliceret i et trafikuheld på motorvejen. Min kunde kørte angiveligt med høj hastighed ind i den forankørende bil, hvorved bilen snurrede rundt og ramte 3 andre biler. Min kunde mister ved kollisionen omgående bevidstheden.

Min kunde har på nuværende tidspunkt gener i form af:

- hukommelsestab/hukommelsesbesvær
- besvær ved selv at varetage almindelige daglige opgaver
- adfærdsændringer
- koncentrationsbesvær
- hukommelsesbesvær
- kognitive vanskeligheder i forbindelse med planlægning, strukturering og gennemførelse af opgaver
- koordinations problemer i forbindelse med dobbeltsyn
- nedsat syn

Jeg skal gøre opmærksom på, at listen ikke er udtømmende.

I det omfang det ikke allerede er sket tidligere, skal jeg på vegne af min kunde anmelde det indtrufne ulykkestilfælde. Jeg beder selskabet bekræfte, at der er tale om en dækningsberettiget skade og skal anmode om at modtage oplysninger om den aktuelle forsikringssum samt forsikringsvilkår i øvrigt.

Til brug for min fortsatte sagsbehandling skal jeg venligst anmode om at modtage kopi af de foreliggende akter.

Når følgerne efter ulykkestilfældet er nærmere belyst, vil jeg tage initiativ til indhentelse af supplerende lægelige oplysninger. Når disse oplysninger er modtaget, vil sagen eventuelt blive indsendt til Arbejdsskadestyrelsen med henblik på afgivelse af en vejledende udtalelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 10.

Ankenævnet for Forsikring

7.

101412

Jeg beder selskabet bekræfte, at man er indforstået med at afvente Arbejdsskadestyrelsens eventuelle udtalelse og at selskabet ikke vil gøre forældelse eller passivitet indsigelser gældende.

Jeg vedlægger kopi af min kundes bemyndigelse til undertegnede.

Jeg skal anmode selskabet om at fremsende politirapporten fra dagen for trafikulykken, idet vi mangler oplysninger omkring ansvarsforsikringsselskabet.

Jeg afventer nærmere fra selskabet."

Af brev af 14/10 2015 fra selskabet til klagerens daværende advokat fremgår bl.a.:

"Ved gennemgang af sagerne, har jeg fundet ud af, at der ikke er har været sket mere i sagen end, at vi har modtaget jeres brev fra marts i år.

Derfor sender jeg nu en skadeanmeldelse, som vi beder om, at blive udfyldt og indsendt sammen med en kopi af politirapporten og journaler fra egen læge og sygehuse.

Husk, at skrive skadenummer ... på skadeanmeldelsen og de andre bilag, når de indsendes til If.

Når anmeldelse, politirapport og lægeakter ses modtaget, vil vi herefter tage stilling i sagen."

Af byrettens dom af 1/11 2017 fremgår bl.a.:

"Efter bevisførelsen lægges til grund, at uheldet skete fordi [klageren] ikke havde afpasset hastigheden efter forholdene. Den omstændighed at der var tæt forankørende trafik, som havde resulteret i sammenstød, findes ikke i relation til [klagerens] for høje hastighed at have betydning ved sagens afgørelse, og [klageren] har således ikke godtgjort, at uheldet er forvoldt ved part 2's kørsel. Som følge af de anførte finder færdselslovens § 101, stk. 1 ikke anvendelse."

Af brev af 7/11 2017 fra klagerens daværende advokat til selskabet fremgår bl.a.:

"Indledningsvist kan jeg oplyse, at jeg repræsenterer min kunde, [klageren], i dennes erstatnings-sag i anledning af det ulykkestilfælde, min kunde var udsat for den 17. august 2014.

Jeg skal venligst anmode selskabet om at registrere undertegnede som partsrepræsentant i sagen, således at al fremtidig korrespondance fremsendes til mit kontor.

Uheldet skete, idet to forankørende biler kolliderede, således min kunde var nødsaget til at forsøge at undervige det pludseligt opståede færdselsuheld. Herved ramte min kunde autoværnet, hvilket forårsagede, at bilen skred og begyndte at rotere, således min kunde efterfølgende ramt to øvrige biler.

Min kunde har efter ulykken pådraget sig gener i form af en hjerneskade og rygsmerter, der har påvirket hans hverdag betragteligt.

[Andet forsikringsselskab2] anerkendte efter ulykken ansvaret, men trak herefter anerkendelsen tilbage. Der har verseret uenighed om placeringen af ansvaret, hvorfor der blev udtaget stævning mod [andet forsikringsselskab2]. Retten i ... behandlede sagen, og den 31. oktober 2017 blev der afsagt dom, hvorved [andet forsikringsselskab2] blev frikendt. Kopi af dommen vedlægges.

Ankenævnet for Forsikring

8.

101412

I den forbindelse kan det oplyses, at der er søgt om godkendelse fra resthjelpsforsikringen til at anke sagen.

Jeg skal bede selskabet anerkende modtagelsen af nærværende anmeldelse og bekræfte dækningen, i fald at der ikke er en ansvarlig skadevolder."

Af landsrettens dom af 5/7 2021 fremgår bl.a.:

"Under de angivne omstændigheder, hvor part 2 holdt stille i 2. vognbane i forbindelse med kødannelsen på grund af vejarbejde og vejrforhold, finder vi det ikke bevist, at de skader, som [klageren] pådrog sig, da han undveg part 2, kan anses som forvoldt af part 2 ved et færdselsuheld, jf. færdselslovens § 101, stk. 1. ... Byrettens dom stadfæstes."

Af brev af 7/7 2021 fra klagerens repræsentant til selskabet fremgår bl.a.:

"Har lige et enkelt spørgsmål, da jeg har talt med advokaten. Kan man ved en bilulykke som denne være berettiget til både erstatning mv. fritidsulykkesforsikringen samt førerpladsforsikringen?

Dette i forhold til en evt. forsikringssag hos advokaten."

Af brev af 3/9 2021 fra selskabet til klageren fremgår bl.a.:

"Førerpladsforsikringen dækker udelukkende ved solouheld, så ansvarssagen må være blevet behandlet hos et andet forsikringsselskab.

Du spørger til mulighederne for at få erstatning fra både en ansvarsforsikring og en ulykkesforsikring.

Det ene udelukker helt principielt ikke det andet, men vi kan orientere om, at den nævnte sag under ulykkesforsikringen er lukket, før den rigtigt er kommet igang, idet vi ikke har modtaget en skadesanmeldelse fra advokaten og derfor ikke har haft mulighed for at tage stilling til anerkendelsesspørgsmålet. Vi har fremsendt en skadesanmeldelse til advokaten men intet fået retur.

Den 3-årige forældelsesfrist er gældende, og der er ikke indgået suspensionsaftale.

Sagen er forældet i 2017."

Nævnet udtaler:

Klageren kom den 17/8 2014 til skade ved en bilulykke. Klagerens daværende advokat henvendte sig den 25/3 2015 til selskabet med henblik på at anmelde skaden til ulykkesforsikringen. Selskabet bad den 14/10 2015 advokaten om at udfylde en skadeanmeldelse, hvilket advokaten ikke gjorde. Den 7/11 2017 anmeldte klagerens daværende advokat skaden på bilfor-

Ankenævnet for Forsikring

9.

101412

sikringen. Selskabet har afvist dækning på begge forsikringer med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet. Klageren ønsker, at selskabet betaler erstatning og dækker udgift til advokatbistand.

Klageren har anført, at kravet i henhold til bil- og ulykkesforsikringen ikke er forældet. Klageren har anført, at selskabet hverken har afvist eller anerkendt kravet. Klageren har anført, at der tidligst var anledning til at anmelde kravet på bilforsikringen efter den 22/7 2015, hvor den mulige ansvarlige modpart trak sin oprindelige anerkendelse af ansvaret tilbage. Klageren har anført, at selskabet i relation til ulykkesforsikringen reagerede på brev af 25/3 2015 ved mail af 14/10 2015, og at forældelsen dermed blev afbrudt og ikke begyndte at løbe igen. Klageren har anført, at selskabets mail af 3/9 2021 ikke udgør en afvisning af det materielle krav, men alene en fejlagtig henvisning til, at kravet er forældet, og at "Derudover synes sidstnævnte e-mail primært at vedrøre ulykkesforsikringen".

Selskabet har anført, at kravet vedrørende bil- og ulykkesforsikringen er forældet senest den 17/8 2017. Selskabet har anført, at der i relation til ulykkesforsikringen ikke er sket anmeldelse ved brev af 25/3 2015, og at der ikke efterfølgende er foretaget anmeldelse. For så vidt angår førerpladsdækningen har selskabet anført, at kravet var forældet, idet klagerens tidligere advokat "først anmeldt skaden den 17. november 2017, jf. bilag 9. På dette tidspunkt har krav i relation til førerpladsdækningen allerede været forældet, da forældelse for sådanne krav ligeledes indtrådte senest 17. august 2017, jf. forældelseslovens §§ 2, stk. 4 og 3". Selskabet har anført, at den 1-årige tillægs-forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, ikke har betydning for kravet iht. bil- eller ulykkesforsikringen, idet "sagen allerede var forældet på tidspunktet for anmeldelsen". Selskabet har anført, at e-mailen af 3/9 2017 omhandler både førerpladsdækningen og ulykkesforsikringen, hvilket fremgår af e-mailens 1. afsnit.

Det fremgår af brev af 25/3 2015 fra klagerens daværende advokat, at "Ulykkestilfældet indtraf, da min kunde var impliceret i et trafikuheld ... I det omfang det ikke allerede er sket tidligere, skal jeg på vegne af min kunde anmelde det indtrufne ulykkestilfælde. Jeg beder selskabet bekræfte, at der er tale om en dækningsberettiget skade".

Det fremgår af selskabets e-mail af 14/10 2015, at "der ikke er har været sket mere i sagen end, at vi har modtaget jeres brev fra mart i år. Derfor sender jeg nu en skadeanmeldelse, som vi beder om, at blive udfyldt og indsendt sammen med en kopi af politirapporten og journaler fra egen læge og sygehuse ... Når anmeldelse, politirapport og lægeakter ses modtaget, vil vi herefter tage stilling i sagen".

Det fremgår af byrettens dom af 1/11 2017, at "Den omstændighed at der var tæt forankørende trafik, som havde resulteret i sammenstød, findes ikke i relation til [klagerens] for høje hastighed at have betydning ved sagens afgørelse, og [klageren] har således ikke godtgjort, at uheldet er forvoldt ved part 2's kørsel. Som følge af de anførte finder færdselslovens § 101, stk. 1 ikke anvendelse. ... Som følge af det anførte frifindes [modparten autoansvarsforsikrings-selskab]".

Det fremgår af brev af 7/11 2017 fra klagerens daværende advokat, at "Uheldet skete, idet to forankørende biler kolliderede, således min kunde var nødsaget til at forsøge at undervige det pludseligt opståede færdselsuheld ... Jeg skal bede selskabet anerkende modtagelsen af nærværende anmeldelse og bekræfte dækningen, i fald at der ikke er en ansvarlig skadevolder".

Det fremgår af landsrettens dom af 5/7 2021, at det ikke findes bevist, at "de skader, som [klageren] pådrog sig, da han undveg part 2, kan anses som forvoldt af part 2 ved et færdselsuheld, jf. færdselslovens § 101, stk. 1."

Det fremgår af e-mail af 3/9 2021 fra selskabet til klageren, at "Førerpladsforsikringen dækker udelukkende ved solouheld, så ansvarssagen må være blevet behandlet hos et andet forsikringsselskab. Du spørger til mulighederne for at få erstatning fra både en ansvarsforsikring og en ulykkesforsikring. Det ene udelukker helt principielt ikke det andet, men vi kan orientere om, at den nævnte sag under ulykkesforsikringen er lukket, før den rigtigt er kommet igang, idet vi ikke har modtaget en skadesanmeldelse fra advokaten og derfor ikke har haft mulighed for at

Ankenævnet for Forsikring

11.

101412

tage stilling til anerkendelsesspørgsmålet. Vi har fremsendt en skadesanmeldelse til advokaten men intet fået retur. Den 3-årige forældelsesfrist er gældende, og der er ikke indgået suspensionsaftale. Sagen er forældet i 2017."

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for forsikringen. Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet.

For så vidt angår ulykkesforsikringen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at den 3-årige forældelsesfrist ikke kan regnes fra et senere tidspunkt end den 17/8 2014, hvor ulykken skete, og at selskabet den 14/10 2015 oplyste til klagerens daværende advokat, at advokaten – i forlængelse af sit brev af 25/3 2015 – skulle udfylde og indsende en skadeanmeldelse.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at advokaten som professionel juridisk rådgiver burde forstå indholdet af selskabets brev og indse, at selskabet (af f.eks. persondataretlige grunde) kunne have behov for en mere formel anmeldelse, end det der følger af advokatens brev af 25/3 2015. Det fremgår af selskabets brev, at advokaten skulle indsende politirapport og journaler fra egen læge og sygehuse. Nævnet har i den forbindelse henset til, at der ikke foreligger oplysning om nogen rimelig grund til, at advokaten ikke indgav en egentlig skadesanmeldelse og indsendte politirapport og lægelige journaler.

Nævnet har videre lagt vægt på, at selskabet den 3/9 2021 meddelte klageren, at kravet er forældet i 2017 pga. den 3-årige forældelsesfrist. Selvom man måtte statuere, at brevet af 25/3

Ankenævnet for Forsikring

12.

101412

2015 fra klagerens daværende advokat udgjorde en skadesanmeldelse – som selskabet skal afvise eller anerkende – må selskabets brev af 3/9 2021 anses for at være en entydig afvisning af klagerens krav over ulykkesforsikringen. Herefter har klageren 1 år til at forfølge sit krav. Da klageren først indgav klage til nævnet den 26/3 2024, har klageren ikke forfulgt sit krav inden for det år, som klageren har efter forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt. Nævnet bemærker, at det er uden betydning for den 1-årige tillægs-forældelsesfrist, om selskabets begrundelse for sin afvisning af kravet er forkert eller korrekt.

For så vidt angår bilforsikringen finder nævnet, at selskabet ikke på tilstrækkelig klar måde har reageret på brevet af 7/11 2017 fra klagerens daværende advokat, hvorfor selskabet ikke kan påberåbe sig forældelse. Selskabet skal derfor anerkende, at klagerens solouheld i 2014 er anmeldt til selskabet, og at klagerens krav på førerdækning over bilforsikringen ikke er forældet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at selskabet ikke ses at have bedt advokaten om at foretage en egentlig anmeldelse af kravet mod bilforsikringen, således som selskabet i 2015 gjorde for så vidt angår ulykkesforsikringen.

Nævnet bemærker, at klageren først i 2015 har haft anledning til at anmelde kravet på bilforsikringen, idet den mulige ansvarlige modpart den 22/7 2015 trak sin oprindelige anerkendelse af ansvaret tilbage. Kravet var derfor ikke forældet forud for, at klagerens daværende advokat den 7/11 2017 sendte brev til selskabet og bad "selskabet anerkende modtagelsen af nærværende anmeldelse og bekræfte dækningen, i fald at der ikke er en ansvarlig skadevolder".

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabet ikke har afvist kravet på en sådan måde, som forudsat i forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at selskabets e-mail af 3/9 2021 må forstås således, at alene mailens første afsnit angår bilforsikringen, mens de øvrige afsnit i mailen alene angår ulykkesforsikringen. I første afsnit oplyser selskabet, at "Førerpladsforsikringen dækker udeluk-

Ankenævnet for Forsikring

13.

101412

kende ved solouheld, så ansvarssagen må være blevet behandlet hos et andet forsikringsselskab". Denne besked kan i den konkrete sag efter nævnets vurdering ikke anses for en afvisning af anmeldelsen i brevet af 7/11 2017 – i hvert fald ikke, når beskeden er sendt til en almindelig forbruger.

Nævnet bemærker i tilknytning hertil, at klageren – som følge af byrettens dom af 1/11 2017 – ikke var involveret i et færdselsuheld i 2014 med en ansvarlig modpart. Der var derimod tale om en eneulykke, som er dækket over førerpladsdækningen i klagerens bilforsikring. En besked fra selskabet om, at "ansvarssagen må være blevet behandlet hos et andet forsikringsselskab" kan i relation til en forbruger ikke anses for en tilstrækkelig klar og entydig afvisning af det krav, som blev anmeldt den 7/11 2017.

Det, som parterne i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Advokatomkostninger

Klageren har fremsat krav om dækning af advokatomkostninger med 106.250 kr. med tillæg af rente fra ankesagens anlæg til betaling sker.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, at den sikrede kan kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet. Det fremgår af § 23, stk. 3, i nævnets vedtægter, at ingen af parterne betaler omkostninger ved tvistløsningsbehandlingen til den anden part.

Henset til sagens karakter og udfald finder nævnet, at selskabet skal betale rimelige advokatomkostninger frem til indbringelse af klagen for Ankenævnet for Forsikring. Selskabet skal herefter tage stilling til klagerens krav vedrørende advokatomkostninger.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Ankenævnet for Forsikring

14.

101412

Selskabet, IF Skadeforsikring, skal anerkende, at selskabet ikke kan afvise klagerens krav på førerpladsdækning, som er bilforsikringen, med den begrundelse, at kravet er forældet. Selskabet skal genoptage sagsbehandlingen og skal realitetsbehandle klagerens krav på førerpladsdækning. Selskabet skal betale rimelige advokatombkostninger frem til indbringelse af klagen for Ankenævnet for Forsikring. Selskabet skal herefter tage stilling til klagerens krav vedrørende advokatombkostninger. En eventuel erstatning forrentes efter forsikringsaftalelovens § 24.

Klageren får i øvrigt ikke medhold.

Klagegebyret tilbagebetales.



Hans-Jørgen Nymark Beck